

בתי המשפט

006392/01 א		<u>בית משפט השלום ירושלים</u>	
14/02/2005		כב' השופט כרמי מוסק-סגן נשיא	בפני:

בעניין: שי כספי

התובע

נגד

1 . ביטוח ישיר איי.די.איי. חברה לביטוח
בע"מ

2 . אבנר איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ

הנתבעות

פסק דין

א. רקע עובדתי -

1. בתאריך 4/3/00 רכב התובע על אופנועו באיזור קיבוץ חמדיה בעמק בית שאן. לפתע החליק האופנוע. כתוצאה מכך הועף התובע מהאופנוע. האופנוע נפל על רגלו השמאלית. (להלן: התאונה).

2. כתוצאה מהתאונה אושפז התובע בבית החולים "העמק" בעפולה. בבית החולים אובחנו אצל התובע שברים בטיביה ובפיבולה שברגלו השמאלית, אשר טופל על ידי גבס ארוך עד האגן.

3. התובע שוחרר מבית החולים לאחר יומיים ב- 6/3/00.

ב. נכותו הרפואית והתפקודית של התובע-

4. לתובע מונה מומחה רפואי מטעם בית משפט בתחום האורתופדיה, פרופ' פוגרונד.

5. פרופ' פוגרונד קבע כי, עקב התאונה נותרה לתובע נכות לצמיתות בשיעור 10% לפי סעיף 35(1) ב' לתקנות מוסד לביטוח לאומי.

6. פרופ' פוגרונד קבע בחוות דעתו: "לפי הבדיקה הנוכחית קיימים סימפטומים סוביקטיביים של בעיות בהליכה ובעמידה כולל כריעה. בבדיקה הקלינית יש לו דפורמציה קלה בכונן ווארוס באזור השבר עם זזית אחורית של שלוש עד חמש מעלות. בנוסף, יש לו דפורמציה בסיבוב של עשר מעלות בהשוואה לשוק הימנית. יש לו דלדול קל של שרירי הקוואדריספס עם קיצור מזערי של 0.5 סמ'.

המצב הינו סופי. קרוב לודאי שהדפורמציה הקלה בחלק הדיסטלי של השוק אשר כוללת בתוכה דפורמציה סבובית ודלדול קל תורמת לבעיות תפקודיות יום יומיות. אני בדעה שלא יהיה שיפור במצבו".

7. פרופ' פוגרונד קבע לתובע בנוסף לאחוזי נכות לצמיתת גם נכויות זמניות – 100% לתקופה של שישה חודשים, 75% לתקופה של שלושה חודשים, 50% לתקופה של שלושה חודשים, 20% לתקופה של תשעה חודשים.

8. מן האמור עולה כי, לנכות רפואית שנקבעה לתובע על ידי המומחה הרפואי מטעם בית משפט, משמעות תפקודית ממשית. התובע עוסק בתחום החקלאות, כמו כן הוא מנהל מוסך, ועל כן יש לקבוע במקרה זה כי הנכות הרפואית זהה לנכות התפקודית.

ג.ראשי נזק -

9. כאב וסבל - לפי 10% נכות, ארבעה ימי אשפוז, ובניכוי גיל, זכאי התובע לפיצוי בסך - 19,000 ₪.

10. סיעוד ועזרה לזולת - כתוצאה מהתאונה סבל התובע משבר מרוסק של טיביה ופיבולה צד שמאל. רגלו גובסה בבית החולים אליו הופנה עקב התאונה, למשך שלושה חודשים.

לאחר הורדת הגבס עבר התובע טיפולי פיזיותרפיה, גם כן לתקופה של שלושה חודשים (ראה חוות דעתו של המומחה מטעם בית משפט, פרופ' פוגרונד).

המומחה הרפואי מטעם בית משפט קבע לתובע נכויות זמניות, 100% לתקופה של שלושה חודשים, 75% לתקופה של שלושה חודשים, 50% לתקופה של שלושה חודשים, 20% לתקופה של תשעה חודשים (ראה מכתב תשובה של המומחה הרפואי מטעם בית משפט לשאלות ההבהרה של בא כוח התובע). במהלך תשעת החודשים הראשונים התובע לא היה כשיר לפעילות לחלוטין והיה זקוק לעזרה וסיעוד ממשפחתו, ועל תקופה זו זכאי הוא לפיצוי בסכום גלובלי בסך - 10,000 ₪.

11. הפסד השתכרות לעבר - ישנה מחלוקת בין הצדדים לגבי בסיס השתכרותו החודשית של התובע. התובע טוען כי עיקר שכרו מהמוסך. התובע טוען כי עקב התאונה השתכרותו ירדה באופן משמעותי, וכן כי בתקופת התאונה התחילה האינתיפדה ומצב זה היה אמור להטיב עמו ולהעלות את הכנסותיו, אך עקב התאונה נאלץ לסגור את המוסך למשך חודש והפסיד כתוצאה מכך לקוחות רבים, לא הצליח

לרכוש לקוחות חדשים אשר היו נוהגים לתקן את רכבם בשטחים. התובע הגיש דוחות שומת מס לשנים 1996-2002, וכן הגיש חוות דעת של רואה חשבון, מר אלי זיתוני. מר זיתוני התבסס בחוות דעתו על שתי חלופות להערכת השתכרותו של התובע. חלופה ראשונה- התבססה על נתוני דו"ח רווח והפסד של התובע מ- 1/1/04 ועד 30/6/04, בסיס הכנסתו החודשית של התובע על פי חלופה זו הוא בסך- 13,635 ₪. חלופה שנייה- התבססה על נתוני תעריף לשעת עבודה של עובד רגיל במגזר הציבורי כפי שנכלל בחוברת קווי הנחייה כלכליים לבחינת סבירות ההכנסה, ובסיס הכנסתו החודשית על פי חלופה זו הוא בסך- 11,767 ₪. התובע ביסס את חישוב הפסדי השתכרותו לעבר ולעתיד על פי ממוצע בין שתי החלופות שבחוות דעת מר זיתוני – 12,701 ₪.

הנתבעות טוענות כי, אין זה נכון שעיקר הכנסתו של התובע היתה מהמוסך. בנוסף למוסך יש לתובע כרם בן 25 דונם של ענבים למאכל ליצוא. בחקירתו הנגדית של התובע התברר כי הכרם מושכר והתובע מקבל מדמי השכירות. בנוסף למוסך ולכרם יש לתובע יחד עם שותפים גם רפת. התובע ושותפיו אינם מנהלים בפועל את הרפת, אלא היא מופעלת על ידי "שדמות מכולה". הנתבעות טוענות כי, אין להתייחס לחוות דעתו של מר זיתוני מפני שהסתמך בחלופה הראשונה רק על דוחות רווח והפסד של התובע משנת 2004 בלבד (רוה"ח מר זיתוני מעיד על כך בחקירתו הנגדית עמ' 5 שורות 13-22), בחלופה השנייה הסתמך על נתוני הכנסה של עובד במגזר הציבורי ולא הפרטי כפי שעובד התובע.

בנוסף לכך, ממסמכי ההכנסות של התובע לא ניתן ללמוד את תרומתו של כל אחד מן העיסוקים. לא ניתן לקבוע מהי תרומת הכנסתו מהמוסך, לכלל הכנסתו משאר עסקיו, בהם לא עבד פיזית כלל רמת השתכרותו מהם, לא נפגעה.

בהתחשב בכל ההיבטים והמחלוקות לעניין השתכרות התובע, עלינו להניח כי בסיס שכרו החודשי של התובע הוא בסך- 6,000 ₪, מהמוסך, היינו כמחצית מהכנסותיו, וכי התובע נפגע בכושרו להשתכר במרכיב זה בלבד.

התובע לא הגיש לבית המשפט תעודות מחלה בגין העדרותו מהעבודה עקב התאונה. אולם המומחה הרפואי מטעם בית משפט קבע לתובע נכויות זמניות כתוצאה מפגיעתו בתאונה, ועל כך זכאי התובע לפיצוי. 100% לתקופה של שלושה חודשים- פיצוי בסך $3 * 6,000 = 18,000$ ₪, 75% לתקופה של שלושה חודשים בגין תקופה זו

זכאי התובע לפיצוי בסך- 4,500 ₪ (75% * 6,000 ₪) * 3 = 13,500 ₪, 50% לתקופה של שלושה חודשים בגין תקופה זו זכאי התובע לפיצוי בסך- 3,000 ₪ (50% * 6,000 ₪) * 3 = 9,000 ₪, 20% לתקופה של תשעה חודשים בגין תקופה זו זכאי התובע לפיצוי בסך- 1,200 ₪ (20% * 6,000 ₪) * 9 = 10,800 ₪.

סך הכל זכאי התובע לפיצוי עבור הנכויות הזמנויות בסך- 51,300 ₪. כמו כן זכאי התובע לפיצוי נוסף עד היום לפי 10% נכות, בשיעור של כ- 25,000 ₪. (600 ₪ לחודש). לאור האמור, יש להעמיד את סך הפיצוי לעבר על סך של 85,000 ₪ (זאת לאחר תוספת ריבית).

יודגש כי הכנסותיו של התובע הן מעיסוקו כעצמאי, ועל כן יש לקבוע את הפסדיו מתוך הנחה כי הכנסותיו פחתו עקב הפגיעה בכושרו להשתכר, וירידה בהכנסותיו.

12. הוצאות רפואיות – לעבר, מדובר בראש נזק שיש להוכיחו על ידי ראיות ממשיות, כגון: קבלות. התובע הגיש לבית משפט קבלות בדבר הוצאותיו הרפואיות עקב התאונה המסתכמות בסך- 5,000 ₪.

לעתיד, על התובע להגיש ראיות כלשהן כי אכן בעתיד יהא עליו לעבור טיפולים מיוחדים עקב התאונה, כגון: קביעה שכזו על ידי המומחה בחוות דעתו. התובע לא הגיש ראיות כלשהן המעידות כי יזדקק בעתיד לטיפולים עקב התאונה. אין קביעה שכזו על ידי המומחה רפואי. התובע אינו זכאי לפיצוי לעתיד.

13. הוצאות נסיעה – לעבר, מדובר בראש נזק שיש להוכיחו על ידי ראיות של ממש. התובע לא הגיש לבית המשפט ראיה המעידה על כך כי עקב התאונה נגרמו לו הוצאות. לכן, התובע זכאי לפיצוי על דרך האומדן בסך- 1,000 ₪.

לאור גודל הפגיעה אינני סבור כי יגרמו לתובע הוצאות נוספות בעתיד.

14. אובדן כושר השתכרות לעתיד – התובע יליד שנת 1969 וכיום בן 36 שנה. על פי קביעתי בראש נזק הפסד השתכרות בעבר בסיס שכרו של התובע הינו- 6,000 ₪.

6,000 ₪ * 10% נכות לצמיתות * מקדם היוון עד לגיל 67 (241.9952) = 145,000 ₪.

ד. לסיכום-

15. אני מחייב את הנתבעות לפצות לשלם לתובע סך של 265,000 ₪ בצרוף שכר טרחת עורך דין בשיעור של 13% בתוספת מע"מ, וכן הוצאות המשפט. הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

16. המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום ה' ב אדר א, תשס"ה (14 בפברואר 2005) בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט

סגן נשיא

006392/01 א 130 כרמי מוסק